

Петро Гром

Майбутнє Божого люду залежить від багатьох чинників. Одним із них є підготовка молодого покоління душпастирів, котрі присвятять своє життя служінню Церкві та народу. Твердо йти за своїм покликанням і готуватися до нелегкої праці священнослужителя є можливим у стінах духовної семінарії, яка стає для кожного семінариста не просто навчальним закладом, але й справжньою домівкою і місцем для духовного зростання. Але з чого розпочинається діяльність семінарії? Не тільки зі студентів та викладачів, що є також по-своєму важливим, але й зі споруди, в якій безпосередньо здійснюється підготовка майбутніх священників. Отож у цій статті хотілося б більше розповісти про наш «другий» дім.

Дрогобицька духовна семінарія була створена за благословенням владики Юліана (Вороновського), єпископа Самбірсько-Дрогобицького, як богословський факультет Катехитичного інституту Пресвятої Трійці у 1996 році. Для свого початкового функціонування семінарія отримала майже повністю зруйнований аптечний склад по вулиці Данила Галицького 2, котрий був капітально відремонтований і носив назву корпусу митрополита Андрея (Шептицького). Через зростання кількості студентів у 1998 році семінарія додатково отримала для користування відремонтовані приміщення при храмі Пресвятої Трійці по вул. Трускавецькій 2, котрі були названі корпусом священномученика Йосафата.

У 2003 році богословський факультет було відокремлено з Катехитичного інституту та реорганізовано в окрему юридичну особу під назвою Дрогобицька духовна семінарія блаженних священномучеників Северина, Віталія та Якіма.

24 червня 2006 року відбулося урочисте відкриття та освячення нового семінарійного

дому, який постав поряд з корпусом митрополита Андрея (Шептицького). Його будівництво розпочалося у 2001 році з благословення владики Юліана (Вороновського) та за підтримки закордонних меценатів, таких як організації «Реновабіс» та «Церква в потребі», Конгрегації Східних Церков, єпархій Айхштату, Аугебурга, Бамбера, Кьольна, Майну, Мюнхена, Фрайзінгу, Мадерборна, Фрайбунга, Ротенбурга-Штуттгарда, родини Дітріх, пана Шпенглера, видавництва «Кляузен».

Зараз семінарійний дім є цілісною будівлею, яка охоплює розділені семінарійним храмом два корпуси: навчальний (колишній аптечний склад) та житловий (новозбудований корпус). У навчальному корпусі знаходяться ректорат, аудиторії кожного курсу, бібліотека, комп'ютерний клас, кімната молитовного братства «Введення в храм Пресвятої Богородиці», семінарійна друкарня та інші приміщення, які є необхідними для нормального функціонування семінарії. Якщо прирівняти будівлю до людського тіла, то цей корпус з впевненістю можна назвати «мозком» Дрогобицької духовної семінарії.

Два корпуси є символічно розділені «серцем», тобто семінарійним храмом, що є дуже необхідним, оскільки семінарійне життя зігрівається молитовним вогнищем. У житловому корпусі, крім помешкань семінаристів і настоятелів, є маленька капличка, де браття можуть приватно помолитись, а також редакція часопису «Слово» та офіційного семінарійного сайту. В семінарійному домі облаштовані трапезна, актовий зал для урочистих подій та святкувань та невеликий спортзал для того, щоб семінаристи мали змогу не лише зростати духовно, але й фізично; кімната відпочинку, де брати можуть подивитись телевізор або просто відпочити.

Сім'ю об'єднує повний любові батьківський дім. У стінах семінарійного дому майбутні священики стають однією великою церковною родиною, у якій усвідомлюють глибину Божого поклику у своєму житті та готуються до самовідданого священничого служіння.

Петро ГРОМ З чого починається семінарія?//СЛОВО № 2 (66) 2016, с.8